

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keerberg 54, Amsterdam-Z.

Opricht 1 januari 1881

NWP begint met nieuw filiaal: ditmaal duikt men in de acupunctuur

HET OMSLAGVERHAAL VAN het maandblad Avenue van maart 1973 gold de acupunctuur. Daar zijn zoveel reacties op gekomen dat men er nog eens op terug is gekomen. Acupunctuur, aldus dit artikel van Wim Koesen, is geen boerenbedrog, maar evenmin een tovermiddel, nog minder een vervanging van de Westerse geneeskunst, geen geheimzinnig mirakel uit het oosten, dat zal slagen waar het Avondland met pillen en lancetten faalde.

Het artikel geeft voorts, na verklaard te hebben, dat acupunctuur ook geen politieke stunt is bedoeld om ons moreel te ondermijnen, een overzicht van de beoefenaars. Dokter G. D. van der Waarden te Haarlem past de naaldgeneeskunst sinds 1932 systematisch toe.

Een vereniging EAP (elektro-acupunctuur) omvat bijna alle Nederlandse acupunctuur-artsen. Deze EAP is ondergebracht bij de Internationale Gesellschaft für Elektro Akupunktur nach dr. Voll te Plochingen - Neckar. De EAP heeft de volgende leden-artsen: J. de Kuiper, Rhenen; J. A. Heckman, Hilversum; het artsenechtpaar Hoekstra te Zwanenburg; J. C. Wolterbeek, den Haag en C. van der Molen te Alkmaar. Volgens Avenue is de masseur Waal te Heiloo buitengewoon lid — hij is geen arts maar doet wel acupunctuur - massage. Twee andere artsen die acupunctuur doen zijn dr. F. Merckelbach te Rotterdam en Rama Polderman in Baarn.

Kwakzalvers-camouflage

INTUSSEN HEEFT — en we lezen nog altijd in het artikel in Avenue — de kwakzalversorganisatie NWP (Ned. Werkgroep van Praktizerende Genezers) te Hilversum ook al een vouwblad over acupunctuur uitgegeven. En dit jaar begint the Anglo-Dutch College of Acupuncture, Van Lenneplaan 16, met een „vakopleiding in de klasieke acupunctuur”.

Dat is weer een van die fraaie NWP-bedenksels. Een mooie Engelse naam

ter verdoezeling van het oude kwakzalversfacie. Want wie woont daar op Van Lenneplaan 16 te Hilversum? Wie houdt daar kantoor?

Dat is niemand anders dan de heer **K. T. van der Plaats**, de directeur van de NWP, en uitgever van het tijdschrift „Lichaam en Geest”, met die fraaie zinspreuk (als kwakzalver moet je nu eenmaal lef hebben!) „Pro bono publico”.

De heer Van der Plaats is ook de organisator van de kwakzalverscursussen te Utrecht, die ook door de televisie al eens kritisch zijn bekeken. Een paar jaar geleden hebben wij daar uitvoerig over bericht (zie de pagina's 45, 46 en 51 van de jaargang 1971 van ons maandblad). En ook daar weer de gebruikelijke camouflage, volgens het bekende stramien-Van der Plaats: naturopathencursus.

Als we op Avenue mogen afgaan is de (volgeboekte) cursus voor de acupunctuur al op 28 april begonnen in Het forestershuis, Sarphatistraat 8-10, in de hoofdstad des lands.

De cursus zal acht maanden duren en kost minimaal f 456,—. Er zouden ook artsen onder de cursisten zijn van dit „Anglo-Dutch College of Acupuncture”. Zouden die artsen weten onder welke rafelige vlag zij varen?

Een „natuurgeneeskundig herstellingsoord”

EEN NIEUWE „Stichting Natuurlijke Gezondheidszorg” wil een herstellingsoord tot stand brengen, waar wat men eufemistisch als „de natuurgeneeswijze” aanduidt, wordt toegepast. Op de duur zal er een heel arsenaal van voorzieningen ten dienste staan van de patiënten, die hun heil toevertrouwen aan dit herstellingsoord: een sauna, Kneipp-waterheilden, een lichtcabine . . .

Mevr. C. M. van Oosten-Poortman te Raalte is blijkbaar de initiatiefnemer, maar in het voorlopig bestuur is ook de directeur van een bekende kwakzalversclub, de NWP te vinden,

IRISCOPIE ONTRAFELD

IN DIT NUMMER publiceren wij, op een afzonderlijk inlegvel het eerste gedeelte van de boeiende brochure van onze voorzitter, arts A. P. N. de Groot over de iriscopie, onder de titel „Waandenkbeelden van de iriscopist Nicolaas Bos”.

de onvermijdelijke heer K. T. van der Plaats uit Hilversum, de man die in Utrecht een „naturopathencursus” organiseert en te Amsterdam een „acupunctuurscursus”.

Niet verbaasd, wel gechoqueerd, zijn wij de arts H. S. Verbrugh te Rotterdam, medische medewerker van NRC Handelsblad aan de nieuwe stichting voor het natuurgeneeskundig herstellingsoord verbonden te zien als adviseur.

Antibiotica voor dieren achterhaald

IN ANTIBIOTICA voor dieren wordt nog altijd in strijd met de wet stug handel gedreven. Onlangs heeft de rijkspolitie in het Zuidhollandse Snelrewaard een handelaar kunnen aanhouden, de 40-jarige A. G. B. In de slaapkamer van zijn woning werd een grote hoeveelheid van deze antibiotica aangetroffen. Gelijk bekend kan de toepassing hiervan bij dieren tot gevolg hebben dat resten van deze antibiotica in voor de consumptie bestemd vlees terecht komen.

Om de politie uit de kamer te houden, waar de antibiotica was opgeslagen, liet de man er zijn vrouw slapen. De rijkspolitie haalde er toen maar een vrouwelijke beambte bij om het onderzoek voort te zetten. En met succes.

BLOEDTRANSFUSIE

HET WERK VAN de bloedtransfusiedienst van het Ned. Rode Kruis nam opnieuw in omvang toe. Naast 350.000 directe transfusies werden vorig jaar tijdens 355 plasma-campagne-avonden ruim 92.000 flessen bloed afgenomen ten behoeve van de bereiding van preparaten, die soms het leven van een patiënt kunnen redden.

Dr. Uitterdijk trekt autoriteit van prof. Tenhaeff in twijfel

HET LID VAN onze vereniging, de Utrechtse huidarts dr. D. Uitterdijk, is een geharnast tegenstander van prof. Tenhaeff, oud-bijzonder hoogleraar in de parapsychologie. Voor diens leerstoel aan de Rijksuniversiteit te Utrecht is nog altijd geen opvolger gevonden. Gelijk bekend wordt de heer Tenhaeff er altijd bijgehaald, waar maar een sprankje parapsychologie te zien valt. Hij heeft altijd zeer ijverig gepubliceerd en is een bekende verschijning bij televisieforums.

DR. UITTERDIJK ECHTER zaait, vertelt het Utrechts Nieuwsblad, overal twijfel over de wetenschap van prof. Tenhaeff. Houdt deze ergens in den lande een lezing, dan meldt zich al spoedig deze tegenstander om ook 'n lezing voor hetzelfde gezelschap te houden.

Onlangs hield dr. D. Uitterdijk, in de bovenzaal van de Nederlands hervormde kerk in Vleuten, een lezing over de parapsychologie. Dr. Uitterdijk is huidarts, tevens lid van de Vereniging voor parapsychologie en van de Vereniging tegen de kwakzalverij. Hij sprak voornamelijk als lid van deze laatste vereniging.

Dr. Uitterdijk had de culturele kring van Vleuten en De Meern aangeboden een lezing te houden als reactie op 't verhaal van prof. Tenhaeff, die sterk gelooft dat mensen paranormaal begaafd zijn. Hij experimenteert met dit onderwerp en acht verschillende verschijnselen wetenschappelijk bewezen. Dr. Uitterdijk ziet het allemaal heel anders, hij acht niets bewezen en schrijft het toe aan toeval of gezond verstand.

Het is erg moeilijk, verzekert het Utrechts Nieuwsblad, om met een van de twee heren 'n gesprek over de andere te beginnen. Prof. Tenhaeff ziet dr. Uitterdijk als een dilettant, „hij praat over dingen waar hij geen cent verstand van heeft. Ik ga toch ook geen lezing houden over huidziekten? Als ik dat zou doen, verklaarde iedereen mij voor gek. Andersom wordt wel geaccepteerd.”

Critisch bekijken

DR. UITTERDIJK DAARENTEGEN geeft zichzelf wel degelijk het recht om over dit onderwerp te spreken. Vanaf zijn vijftiende jaar is hij er al mee bezig. Hij heeft zich in allerlei studies verdiept en ziet zich wel degelijk als iemand die gerechtigd is hierover een lezing te houden.

„Als ik een ware gelovige zou zijn zou ik overal lezingen mogen houden, deskundig of niet, maar nu ik iemand ben die de zaak zeer kritisch bekijkt en overal bewijzen van wil zien, ben ik een dilettant en een schoenmaker

die bij zijn leest moet blijven.” In het verdere verloop van de avond veegde dr. Uitterdijk alle proeven van Tenhaeff van tafel, ze waren niet bewezen.

Dit is iets wat de professor woedend maakt. Hij verwijt dr. Uitterdijk dat hij emotioneel denkt en zo onbewust vaststaande feiten vervalst, omdat ze niet in zijn wereldbeeld passen. Misschien is het toeval maar tijdens de laatste bijeenkomst in Vleuten verweet dr. Uitterdijk de professor precies hetzelfde in ongeveer dezelfde woorden. Zouden ze dan toch zo'n contact hebben dat het uitwisselen van gedachten mogelijk is, aldus het Utrechts Nieuwsblad.

Dr. Uitterdijk vindt het een wonderlijke zaak dat er nauwelijks getwijfeld wordt aan alles wat prof. Tenhaeff zegt. Omdat dit zo'n mystieke wetenschap is en er weinig deskundigen zijn op dit gebied wordt elke autoriteit geaccepteerd. „Hij kan het weten.” Als volgens dr. Uitterdijk de mensen kritisch zouden luisteren en vragen stellen dan zouden ze voor grote verrassingen komen te staan.

Het weer tijdens de lezing van dr. Uitterdijk was helemaal in overeenstemming met het onderwerp. Het stormde en weerlichtte, de lampen flikkerden af en toe wat. Een van de toehoorders fluisterde dat dat een teken van prof. Tenhaeff was . . .

KINDERBEDJES

SLECHTS DRIE VAN de vijftien kinderbedjes die de Consumentenbond aan een vergelijkend onderzoek onderwierp, bleken redelijk veilig. De andere waren door een te slappe constructie, door een te lage zijkant of door lood in de verf in meer of mindere mate onveilig. Bij sommige kon het kind de verschuifbare zijkant ook zelf naar beneden halen en één bedje was in een minimum van tijd door een kind geheel te demonteren!

Behalve de veiligheid gold de aandacht de prijzen, de afmetingen en de verstelmogelijkheden van de bedjes. De bond beperkte zich bij dit onderzoek tot bedjes met doorlopende spijlen, waarin het kind contact heeft met de buitenwereld.

Gijsbert stopt er mee

IN EEN TV-UITZENDING van de NOS, „Zienswijze VI”, kwam onlangs de Haagse paragnost Gijsbert van der Zeeuw aan het woord (zie MtdK, mei, blz. 18).

„Na de tv-uitzending kreeg hij zoveel telefoontjes, dat de telefoondienst kwam informeren wat er met hem aan de hand was.” Dit lasen wij in een artikel in Panorama, aan Van der Zeeuw, die zijn brood verdient als administrateur bij een klein bedrijf, gewijd. Zijn vrouw drijft een kapsalon annex parfumeriezaak.

Twintig jaar lang heeft Van der Zeeuw echter als de psychometrist Siera het hele land afgereisd, samen met de hypnotiseur Indra. Voor Panorama wilde hij echter geen voorwerpen „p s y c h o m e t r e r e n”, zoals dat blijkt te heten.

„Ik doe het niet meer. U zult mij misschien geloven, maar de mensen voor wie u schrijft, zeggen toch: Het is afgesproken werk. Ik heb geen behoefte om mezelf waar te maken. Niët meer.

Van der Zeeuw heeft bij de uitgeverij Ankh-Hermee twee boeken laten uitkomen, namelijk Wonderen of Wetten en Helderziendheid in ruimte en tijd.

Minder gekken

NA DE BEWUSTE tv-uitzending heeft hij telefonisch toch nog, naar hij beweert, een jongetje genezen, dat bezeten werd door een geest van iemand, die nog door het huis waarde. „Als helderzienden begrepen zouden worden, zouden er heel wat minder gekken in de gestichten zitten,” aldus Gijsbert de Zeeuw tegen „Panorama”.

Ook al wilde hij dan niet „psychometreeren”, Gijsbert de Zeeuw was bij het gesprek met Panorama de man er niet naar om zijn „uithemse gedachtenwereld” te verzwijgen. Volgens hem is de aarde een van de vele sferen, waarin de mens achtereenvolgens leeft „om ervaring op te doen”. De aardkloot verschilt volgens hem van andere gebieden hierin, dat zeven verschillende sferen op aarde door elkaar lopen. „Tref je in andere gebieden bijna uitsluitend geestverwanten aan, op aarde zijn zeven verschillende geesten te vinden. Je kunt hier sneller ervaring opdoen dan elders, gewoon door je aan elkaar op te trekken”.

Als hij van kantoor thuis is verlaat Van der Zeeuw „zijn lichaam even vaak als anderen hun hond uitlaten en met even groot gemak. Ik heb 't gevoel dat ik uit mijn lichaam wordt getild. Ik zie mezelf ook liggen”.

Belgische arts beoefent therapeutisch optimisme

De BELGISCHE ARTS Herman le Compte, die op voet van oorlog staat met de Orde der geneesheren in zijn land, die al tweemaal is geschorst door deze orde, een gevangenisstraf achter de rug heeft en er niet om heen draait dat de grootste kwakzalver van Frankrijk, Maurice Mességué, tevens zijn grote vriend is, probeert zijn praktijk als geriater in het West Zeeuwsch-Vlaamse Cadzand voort te zetten. Een levenslange schorsing als lid van de Orde der geneesheren in België hangt hem boven het hoofd. De aanvraag om voortzetting van zijn praktijk in Nederland ligt momenteel ter behandeling in Den Haag.

Le Compte (43 jaar) wil er rond voor uitkomen dat hij zichzelf een voortreffelijk arts acht, beter dan elke andere dokter in België. Als arts voor bejaarden verklaart hij belangrijke resultaten te hebben bij zijn patiënten bij het voorkomen en genezen van ouderdomsziekten via vooral het toedienen van vitamines in pillen en injecties.

Na drie jaar werken in Belgisch Kongo onder wat hij noemt de 'zwarten' kwam Le Compte, die in juli 1954 was afgestudeerd, in 1957 naar België terug. Daar begon hij een praktijk in Sint Idesbald aan Zee in West-Vlaanderen. In 1964 weigerde hij mee te doen aan de doktersstaking, die was uitgeroepen door de Orde der geneesheren in België. Nadien ging het mis in de verstandhouding tussen de orde en de arts.

Duizend jaar leven

NA EEN INTERVIEW in Het Laatste Nieuws waarin Le Compte over zijn geneeswijze en behandelmethode verklaarde dat hij zichzelf gemakkelijk duizend jaar te leven gaf, volgden 2 schorsingen van drie maanden en zes weken vanwege de Orde, omdat Le Compte zich te buiten was gegaan aan publiciteit over zichzelf; een arts mag voor zichzelf geen reclame maken in België.

Le Compte bleef zijn praktijk uitoefenen onder het motto dat de Belgische orde ongrondwettelijk is. Die praktijkuitoefening leverde hem voor eerst een gevangenisstraf van een week op in de gevangenis van Brugge, waaruit hij te voorschijn kwam voorzien van zakken met als opschrift 'deze zak mag niet uit de gevangenis worden meegenomen'. De zakken gebruikt hij nu om zijn documentatie over zijn controversiële loopbaan aan de man te brengen.

Omstreden Belgische arts

Het is nu dus zover met hem dat hij wil uitwijken naar ons land en met name naar Zeeuws-Vlaanderen om vandaar uit zijn vooral Belgische cliënten te kunnen blijven bedienen. Wat dat betreft zijn er meer controversiële figuren, zoals de kwakzalver Carolus

Vleugels, die de wijk namen naar het zuidwesten van ons land.

'Therapeutisch optimisme' noemt Le Compte zijn methode van werken. Hij gaat behalve van de toepassing van vitaminen uit van de invloed van de eigen geest van de mens op het lichaam. Dat heeft volgens hem niets met kwakzalverij te maken, maar hij geeft toe dat de psychosomatische geneeskunde die alle kwakzalvers gebruiken ook bij hem toepassing vindt.

'Daarom hebben zij ook zoveel succes', zegt hij. Le Compte vindt dat dit veel meer moet gebeuren. 'Mijn grote vriend Maurice Mességué, de grootste kwakzalver van Frankrijk zegt 'J'ai de l'influence sur les autres et ça leur

Noodlottige geruchten

GROEPEN MENSEN in de staat Bihar hebben niet minder dan 36 personen gedood. De moordpartijen ontstonden als gevolg van geruchten dat heksen en toverdokters aan 't werk waren geweest om kinderen te ontvoeren of te vergiften.

Volgens een Reuterbericht verklaarden autoriteiten dat mensen die ervan verdacht werden heksen of toverdokters te zijn door uitzinnige mensenmassa's waren gegrepen en op brute wijze waren vermoord. Enkele oude vrouwen waren op brandstapels geworpen.

De lijken van twee kinderen en de ernstig toegetakelde lichamen van twee vermoorde volwassenen werden naar Chapra, dertig kilometer van Patna gebracht. Volgens de geruchten zou de kinderen vergif zijn ingespoten, maar de districtsrechter zei dat beide kinderen aan voedselvergiftiging waren gestorven. Regeringsjeeps met luidsprekers reden na deze uitbarstingen van collectieve woede door het betrokken gebied rond. De bevolking werd gewaarschuwd het recht niet in eigen hand te nemen.

fait du bien. Si cela est du charlatanisme, alors je suis un charlatan.' „Ik heb inderdaad ook invloed op anderen, dus ben ik ook een charlatan. Want ik geeft grif toe: het zijn niet alleen de vitamines die gezondheid brengen".

Le Compte acht zichzelf voortreffelijk, ook al omdat hij erin slaagt naar zijn zeggen om geabonneerd te zijn op tweehonderd medische tijdschriften, vooral over de geriatrie. 'Ik werk vijf morgens per week, ik krijg per jaar tussen de vijfhonderd en de duizend boeken toegezonden. De middagen en de avonden gebruik ik voor studie.'

„Wet van Le Compte"

LE COMPTE HEEFT drie doeleinden: de gezondheid, de jeugd en de schoonheid bewaren bij zijn patiënten en zijn eigen familie. Zijn vrouw is beeldhouwster (Begga d'Haese) en verwacht haar tiende kind. Tijdens haar eerste zwangerschap begon hij haar alle mogelijke injecties toe te dienen, moest zij vitaminepreparaten slikken. Bij Le Compte gaat het vooral om de vitamines A, B en C. Uitgangspunten zijn zijn stellingen dat de veroudering van de mens vlugger gaat naarmate de tekorten groter zijn, dat de veroudering niet alleen versnelt, maar zelfs veroorzaakt wordt door de tekorten en dat „wie macht heeft er misbruik van maakt". Maar die laatste „wet van Le Compte" heeft meer met zijn verhouding tot de Orde der geneesheren als met zijn bepaald niet kleine praktijk te maken. Zijn patiënten hebben een actiecomité opgericht. Le Compte zelf haalt af en toe vinnig uit naar zijn collega's in België en de orde die volgens hem ongrondwettig is, omdat alleen het parlement een vereniging met rechtsbevoegdheid in het leven kan roepen en niet een koninklijk besluit.

Zijn collega's noemt hij „fotografen die niet meer zonder belichtingsmeter kunnen werken". Heel de Belgische medische wereld is tegen hem en zijn praktijk. Er loopt nog een proces tegen hem voor de Korrektionele rechtbank te Veurne, er is een voorwaardelijke gevangenisstraf van een maand en een geldboete geëist.

Le Compte zelf doet inmiddels behalve goede zaken met zijn praktijk (hij heeft er een riant huis en drie auto's aan over gehouden) ook niet onfortuinlijke zaken met zijn boek 'Hoe word ik 1000 jaar?' dat inmiddels aan zijn derde druk toe is. Dit pocketboek ligt zelfs op de leestafels in de Vlaamse dorpscafé's.

Franse magnetiseur geeft zijn „fluidum” aan ketting van patiënten

ZE HEBBEN DE „gave”. Hoe gaat dat? In Paris Match vertelde enige tijd geleden Gérard Morin, een Parijse genezer, dat hij de gave had ontdekt in 1939, toen een vriendin geopereerd was aan een gezwel in de hals. Zij had veel pijn, doordat bij de operatie kleine zenuwen waren doorgesneden. Hij had zijn hand op het verband gelegd en toen voelde zij eensklaps verlichting van de pijn.

Zo vond deze handoplegger zijn bestemming. Hij practiseert nu in een nogal sombere omgeving in het XIXe arrondissement, waar hij zelfs 'n keurig tuintje heeft. Morin, een zestiger, treedt op met het air van de directeur-generaal van een grote onderneming. Hij behoort, tot wat men in Frankrijk noemt de „ténors” van dit vak en hij ontvangt 150 à 180 klanten per week. Hij vraagt 25 frank voor een consult van 20 minuten.

Een radiesthésist, Jean Auscher, ook een Parijzenaar, beweert niet dat hij kan genezen — hij stelt alleen maar de diagnose met behulp van een pendel. Paris Match vond het maar een vreemde man, deze raadgevend ingenieur, die in het halfduister van zijn spreekkamer elke dag maar twee patiënten ontvangt. Hij heeft anderhalf uur nodig om de diagnose te stellen met behulp van grote anatomische tekeningen en de pendel.

Hij heeft deze „gave” ook bij toeval ontdekt, toen bij een partijtje bridge zo'n voorwerp aan een touwtje op tafel lag: de pendel. Hij nam hem in de hand en tot zijn verbazing begon de pendel te draaien. Sedert dien stelt Jean Auscher diagnoses . . .

Mességué's „enquête”

PARIS MATCH VERTELT voorts uitvoerig over, hoe kan het anders, de kruidendokter Maurice Mességué, aan wie wij ook in 't juninummer weer eens aandacht hebben besteed (blz. 24). Mességué dan, die om zelf des te stralender voor de dag te komen nooit schroomt tegen collega-kwakzalvers op de scherpste wijze van leer te

trekken, verzekert dat duizenden mensen vermoord zijn door genezerikken. Hij heeft ook het bewijs, zegt hij. Enige jaren geleden zond hij een brief naar 800 genezers. Hij zei daarin, dat zijn vrouw een gezwel had dat de geneesheren door een operatie wilden verwijderen. In deze brief vroeg Mességué, die zijn ware naam wel verzwegen zal hebben, wat de genezer daarvan dacht en of hij meende zelf de tumor te kunnen behandelen. „Ik ben bereid alle kosten te betalen”, aldus de brief over het voorgewende ziektegeval.

De antwoorden op de brief waren ontstellend. Niet minder dan 717 van de 800 aangeschreven kwakzalvers antwoordden dat zij de operatie afraadden en beloofden de tumor te zullen genezen en er werden bedragen gevraagd, die varieerden van 100 tot 15.000 frank. Slechts elf van de aangeschrevenen antwoordden dat alleen een chirurg hulp zou kunnen bieden.

Alalouf aan het werk

PARIS MATCH GING ook nog naar Toulouse om daar de magnetiseur Léon-Serge Alalouf aan het werk te zien. Uit alle hoeken van het departement Haut-Garonne waren de klanten van Alalouf gekomen, maar ook uit verder gelegen streken, hele auto's vol, uit Lourdes, Tarbes, Castres, Albi, Mannen, vrouwen, kinderen, allen op weg naar de vrijdagse massagenezing door de „thaumaturg”.

„Het consult begint. De seance kan collectief worden gehouden, maar men kan ook individueel worden behandeld door Alalouf. Secretaressen in 'n witte bloes gekleed leiden de patiënten binnen. Soms een groep van vijf, zes personen. Ja, die Alalouf heeft toch maar de gave!

**LEDEN,
WERFT LEDEN!**

Gedenkt
ons archief!

Hij vraagt hen een ketting te vormen, ze moeten elkaar de hand geven. En stevig, want anders vloeit het fluidum niet van de een naar de ander! De „thaumaturg” — wonderdoener — geeft zijn fluidum aan de eerste van de ketting, en dan vloeit dat vanzelf verder naar de anderen. Vijf minuten . . . en dan is het consult voorbij.”

In brood zit weinig vet

OP DE TOTALE hoeveelheid vet, die men per dag nuttigt, maakt het vet uit brood maar heel weinig uit. Wat men aan boter of margarine en aan beleg op de boterham doet, bevat veel meer vet.

Aldus de Consumentengids naar aanleiding van een onderzoek naar vet in brood en in broodvervangende producten. Uit dit onderzoek is gebleken, dat een snee knäckebröd, een tea cracker of een snee verpakt geroosterd brood minder vet bevat dan een gewone snee brood, een beschuit evenveel en een cream cracker meer. Omdat al deze broodvervangende producten per snee of stuk minder calorieën leveren, is men licht geneigd er meer van te eten. In dat geval gaat de winst voor de lijn weer verloren en men is alleen duurder uit.

TE LAAT

WIJ ROEPEN DE clementie in van onze lezers: het meinummer van ons maandblad bereikte hen te laat, namelijk in juni als gevolg van een communicatiestoornis bij de verzending. Zo doende ontstond er een tijdsverloop van twee maanden tussen het afsluiten van de kopij voor het meinummer en het ogenblik waarop de lezer dit nummer thuis ontving.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, **Arts** te Hilversum, **Voorzitter**; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, **Secretaresse**; L. Brest te Amsterdam, **Penningmeester**; Mr. J. E. Goudsmit, **Kantonrechter** te Haarlem; P. H. A. Poll, **Dierenarts** te Zeist; Mr. J. D. van den Berg, **Vice-President Arrondissements-Rechtbank** te Arnhem; J. E. Buijter, **Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid** te Zwolle; P. L. Stal, **Arts te 's-Gravenhage**; J. M. de Haas, **Tandarts** te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, **Apotheker** te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam; Adviserend bestuurslid: Dr. S. Lelle, **Geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid** in Zeeland, Middelburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA B.V.
Amsterdam

BLZ. 28

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerende f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum